

Żywioł niepewności

Od artysty:

Żywioł niepewności

Bez niej wszystko byłoby tak samo cenne i tak samo bezwartościowe. Nie istniałyby zwycięstwa ani porażki. Podejrzewam, że w dużej mierze to ona przywodzi mnie przed płótno i sprawia, że chcę wykonać pierwszy gest. Dzięki niej czuję, że jest o co walczyć.

Niepogodzony z jej istnieniem doznaję zmrożenia. Wtedy pokazuje mi swoją destrukcyjną stronę. Kreatywne potencjały wewnątrz mnie stają się trujące i coraz trudniej wrócić z powrotem do nieskończonego cyklu mierzenia się z nią.

A może nie jest żadną przeciwniczką. W końcu popycha do tworzenia. Może nie jest zła, jak jesteśmy przyzwyczajeni myśleć. Nie jest ani zła, ani dobra.

Niepewność jest żywiołem.

Chcę trzymać się jej blisko, oswajać się z jej obecnością. Relacja z nią przenika to, w jaki sposób maluję. Brak szkiców, planowania, używanie narzędzi, których naturą jest nieprzewidywalność, pozwala mi osiągać fascynujące jakości, które nie są możliwe do uzyskania za pomocą klasycznych i precyzyjnych środków. Chcę się z nią zaprzyjaźnić.

Skoro jest żywiołem, to jest czymś wielkim i potężnym. Jak każdy inny żywioł wymaga okiełznania, by jej destruktywny potencjał przekształcać w energię tworzenia. Narzędziem do tego jest zaufanie. Niepewność na trwałe zapisuje się w moich obrazach. Są pamiątkami po przeskoczeniu przez jej płomień. Przypominają, że wyszedłem z niego cało, a czasem być może nawet triumfalnie. Są małymi dowodami na to, że zaufanie jest możliwe.

Niepewność emanuje z nich stale, nawet już po ich stworzeniu. Wygląda z obszarów styku abstrakcji z tym, co znajome. Wychodzi milcząca na spotkanie z odbiorczynią/odbiorcą i oddaje jej/jemu sprawczość. Można próbować ją przekroczyć, nadając znaczenia, interpretując. Można też po prostu pozwolić sobie przy niej być, rozgościć się w niej, pamiętając, że ona będzie zawsze.

Mateusz Lewczuk (ur. 1996)

W malarstwie porusza się po granicy abstrakcji i figuratywności. To, co najbardziej go inspiruje, to kontakt z naturą, fascynacja zjawiskiem pareidolii oraz własna relacja z nieświadomością (w ujęciu psychologii analitycznej). Ważną częścią jego twórczości jest eksperyment, kontakt z niepewnością i celową losowością. Rozwija autorską technikę malarską opartą o niekonwencjonalne media i narzędzia. Proces twórczy opiera na intuicji, uważności wobec emocjonalnych przeczuć. Uważa malarstwo za doskonały sposób poznawania samego siebie. Z wykształcenia grafik, z pasji malarz i muzyk. Mieszka i tworzy w Białymstoku.